

cerkve je misijonski škof Maigret tožil, da se nihče noče brigati za tiste, ki so najbolj bedni: za gobavce na otoku Molokaj. Pater Damijan je takoj sklenil: »Na Molokaj grem in tam ostanem, da skrbim za najbednejše vseh bolnikov.« Šel je takoj na ladjo, ki ga je odpeljala na Molokaj. Na tem otoku smrti se je začelo Damijanovo junaštvo in mučeništvo. Deloval je na tem otoku 16 let. Štiri leta je sam bolehal na tej strašni bolezni, ki mu je tudi končala življenje 15. aprila 1889 v starosti 49 let. Gobavci so za njim plakali kot za svojim najboljšim očetom. Ime tega junaka krščanske ljubezni do bližnjega je zabeleženo v svetovni zgodovini. Zakonodajna skupščina na otoku Havaju je proglasila njegov grob kot nacionalni spomenik. Na željo belgijske vlade so njegove smrtne ostanke prepeljali pred nekaj meseci v Belgijo. Predsednik

Zedinjenih držav, katerim ti otoki pripadajo, je dal dovoljenje, da se belgijska želja izpolni, ter odredil, da se smrtne ostanke junaka krščanske ljubezni prepeljejo v domovino na ameriški vojni ladji. Belgija je svojemu junaškemu sinu priredila triumfalen pogreb in sijajno grobišče.

Romanje na Sveto goro pri Gorici, združeno z izletom v Trst, bo letos samo enkrat in sicer štiri tedne potem, ko bomo imeli zaključen romarski spisek. Predno se odločite za to lepo romanje, nam pišite dopisnico, da vam pošljemo podrobna obširna pojasnila brezplačno. Priglasiti se je treba najpozneje do 1. julija t. l. Dopise naslovite: »Po božjem svetue, Ljubljana, šentpeterska vojašnica. 727

V Rim in Neapelj, zanimivo in poučno potovanje po Italiji z avtom od 27. julija do 7. avgusta; ogled vseh večjih znamenitih krajev: Benetke, Padova, Firenze, Rim, Neapelj, Pompej, Loreto itd. Podrobni spored pošljemo vsakomur zastoj. Dopise naslovite: »Po božjem svetue, Ljubljana, šentpeterska vojašnica. 727

Osebnosti.

Župnik in duhovni svetnik Jožef Lončarič — trojni jubilar. Redek primer kar trojnega jubileja slavi letos č. g. Jožef Lončarič, župnik in duhovni svetnik pri Sv. Jederti nad Laškim. Obhaja namreč 60letnico rojstva, 35letnico mašništva in 20letnico župnikovanja v sedanji fari pri Sv. Jederti. Gospod župnik je še vedno mladosten in zdrav, vzoren duhovnik in prosvetni delavec, izredno blagega srca do faranov, zlasti še do dijakov, gostoljuben in priljubljen povsod. O njegovem delu za čast božjo in zveličanje duš govori lepa, od njega prenovljena šentjerska cerkev in vzorno krščansko življenje v fari. Na farni praznik, na Petrovo, na dan prošenja, se ga bodo vsi župljani spomnili pri sv. daritvi in prosili Vsemogočnega, da gospoda župnika ohrani še mnogo, mnogo let. Voščilom se pridružu-

jemo tudi mi in jubilaru iskreno kliče-mo: Gospod župnik in duhovni svetnik, Bog Vas živi!

Zopet ena krivica popravljena. Za predsednika upravnega sodišča v Celju je postavljen g. dr. Ivan Likar. Z imenovanjem na odgovorno mesto je bila popravljena velika krivica, katero mu je prizadajala JNS, ko je bil g. dr. Likar v jeseni 1933 vpokojen z ostalim upravnim sodiščem radi znane razsodbe glede dr. Korošca in tovarišev.

Nesreče.

Devet hiš in gospodarskih poslopij zgorelo na Dravskem polju. Dne 19. junija so bili ljudje vsi izven vasi na poljih in travnikih na delu. Omenjenega popoldne ob pol petih je izbruhnil požar v Staršah pri Sv. Miklavžu na Dravskem polju. Doma so bili le stari ljudje in otroci. Predno je bila organizirana gasilna obramba, se je ogenj z vso naglico toliko razširil, da je zgorelo 9 hiš in gospodarskih poslopij. Pogoreli so trije posestniki Gojčič in dva posestnika Selinšek. Živino so

rešili iz hlevov, hišna oprema je zgorela. Škode je nad 300.000 Din.

V cementu bi se bil skoraj zadušil. Tekstilno tvornico Mautner v Mariboru-Melju razširjajo. V shrambi za cement je bil zaposlen 34letni Anton Pesek iz Trnča pri Račah. Ko je hotel urediti cementne papirne vreče, so ga te zasule tako, da bi se bil zadušil, če bi mu ne bil priskočil še pravočasno na pomoč drug delavec. Rešene Peseka so morali oddati v bolnico, ker mu je cementni prah poškodoval oči.

Dva osebna avtomobila trčila. V Št. Pju ob državni meji na naši strani je prišlo do hudega trčenja dveh osebnih avtomobilov. V Avstrijo se je vračal v avtu iz Slov. Bistrice grof Alfred Bruselles s svojo teto. Iz Brna v Jugoslavijo se je pripeljal inženier in operni pevec Nikola Cvejič. Pri trčenju sta se obe vozili razbili. Grof Bruselles je dobil poškodbe na obrazu, grofova teta ima rano na glavi, šofer je ostal nepoškodovan. Nič se ni zgodilo Cvejiču in njegovi služkinji.

30.000 Din vredno gospodarsko poslopje je upepelil ogenj v Pamečah pri Slovenj-gradcu posestniku Valentinu Popiču.

Kolesar zadel ob tovorni avto. Pri Sv. Ožbaltu ob Dravi je zadel 28letni splavar Franc Sinnreich s kolesom ob zadnji del tovornega avtomobila. Vsled padca s kolesa je ležal dve uri s pretresenimi možgani in s prebito lobanjo v obcestnem jarku. Mimovozeči kolesar je šele ukrenil potrebno, da so težko poškodovanega prepeljali v mariborsko bolnico.

Ponesrečena voznika. Na strmeh pohorskih kolovozu nad Razvanjem pri Mariboru se je prevrnil z lesom težko naložen voz in je pokopal pod seboj 65letnega hlapca Jožefa Narad. Narada so potegnili izpod voza z zlomljeno nogo. — Pri Sv. Miklavžu na Dravskem polju je zašel dni-nar Franc Karc z obema nogama pod voz in si je nevarno zlomil desno nogo. Oba ponesrečena voznika se zdravita v mariborski bolnici.

Razne nesreče v okolici Ptuj. Na cesti pred gostilno »Suha veja« na Spodnjem Bregu sta dva kolesarja povozila neko

Gondar — stara prestolnica abesinskih cesarjev. Severno od Tana jezera leži v dolini starodavno abesinsko mesto Gondar, ki je sedaj v italijanskih rokah in bo sedež gubernije. Mesto se dviga na skalah in na sredini je cesarska palača, ki je obdana od 2 km dolgega obzidja, kojega mogočna gradnja obvladuje celo mesto. Za obzidjem med gostimi gozdiči so gradovi starih vladarjev, h katerim vodi 12 vrat. Pretežna večina gradov je že razpadla. — Vsaka od 12 vrat so bila določena za vstop gotovega dostojanstvenika. 12tera vrata so imela namen, da bi preprečevala, da bi se razne osebnosti, ki so ob-

Ciganka.

Povest iz domačih hribov.

»Ne, ne, denarja mi ne smete dati. Mati so mi toliko dobrega storili in tudi vi, gospodar, da vam še dolgo nisem vsega odslužila.«

»Vsak delavec je plačila vreden. Dal ti bom tisoč dinarjev na leto, polovico zdaj na roko, polovico pa ti bom naložil.«

Dekle ga je pogledalo s svojimi globokimi očmi. Nekaj je še oklevala, potem je vzela denar, ki ga ji je dal, in se je zahvalila ter odšla. Ravnjak pa je gledal za njo, dokler ni zaprla za seboj.

Ko je Pavla poprašala gospodinjo, kaj naj počne s tolikim denarjem, jo je ta peljala k šivilji, da ji pomeri obleko, in je izbrala lepo temnomodro blago. Osem dni potem je bila obleka že gotova in na Križovo jo je prvič oblekla. Prav lepo se ji je podala: srebrna verižica, ki si jo je na Ravničino željo obesila okoli vratu, se je na modrem blagu čudovito lesketala. Dekle je imelo tem večje veselje, ker je bila to prva obleka, ki si jo je kupila za svoj denar. Sukala se je sem in tja in se skrivaj ozirala v ogledalo. Ko je segla v žep, je našla v njem dva bela roba in — usnjeno denarnico, v njej pa prav toliko, kolikor je dala za obleko. Gospodinja se je smejala, ko je

5 videla dekletov začuden in prestrašen obraz, ter je menila:

»V novi obleki mora biti vedno tudi kaj denarja. Le hrani ga in varčna bodi! Tudi denarja je človek lahko vesel.«

Še preden se je utegnila izogniti, ji je Pavla zagrabila roko in jo goreče poljubila.

Varčna je Pavla že hotela biti; ampak enkrat bi bila le rada kaj za svoj denar kupila. Ali bi ne napravila svoji ljubi Kristini kakega veselja? S čim pač? Sama si je namislila in ji je kupila sivkast napol svilen predpasnik. Kristina ga je bila tako vesela, da so jo solze oblile. Še večje je bilo veselje Urškino; tej je kupila živo ržano ruto.

Prve dni junija sta prišla na Ravne dva madžarska lesna trgovca, ki sta se z gospodarjem delj časa pogajala za neki les in sta po vsej sili hotela, da Ravnjak popusti. Ko je ta stopil iz hiše, da se s svojim majarjem zaradi tega pomeni, sta se Madžara potihoma pogovarjala po madžarsko. Pavla je bila v sobi, kjer je v kotu ravnala perilo; pa se je delj zadržala, kakor bi bilo potrebno. Potem je odhitela in šla gospodarja iskat. Našla ga je v sadovnjaku.

»Franc,« je zašepetala in stopila tesno k njemu, »pazite, da vas ne ogoljufata! Madžara nista poštena.«

»Kdo to pravi?« je dejal odurno.

žensko, ki je obležala nezavestna na cesti. Kolesarja se za svojo žrtev nista zmešala in sta odbrzela naprej. Voznik miniritskega samostana v Ptuj, ki je slučajno privozil mimo, je žensko naložil na voz in jo prepeljal v ptujsko bolnišnico, kjer so ugotovili, da je neznanka dobila poškodbe na glavi in da je mutasta. Ker je nihče ne pozna, njenega imena niso mogli ugotoviti. Stara je okrog 50 let in kmečko oblečena. — Hudo sta se ponesrečila 30letni delavec Avgust Lesjak iz Slovenje vasi in 13letna Marica Vrabl, hči posestnika v Rogoznici. Padla sta s črešnje več metrov globoko. Lesjak je dobil nevarne poškodbe na glavi, Vrablova pa si je zlomila levo roko.

Hiša in gospodarsko poslopje pogorela vsled udara strele. V nedeljo ob pol enih popoldne je med divjajnem nevihte udarila strela v hišo posestnika Oberski v Oplotnici pri Konjicah. Uničeno je tudi poleg hiše gospodarsko poslopje. Škoda je zelo velika.

Mlin — žrtev požigalčeve roke. V noči od 15. na 16. t. m. je upepelil najbrž od zlobne roke podtaknjen ogenj v Trnovski vasi pri Sv. Bolfenku v Slov. goricah velik umetni mlin, last posestnika in mlinarja Franca Trančarja. Uničeni so vsi mlinski stroji in precejšnje zaloge žita. Mlin je bil modern in zgrajen pred dvema letoma. Pri gašenju je padel goreč tram na enega gasilca in ga je hudo poškodoval. Škodo cenijo na 200.000 Din, zavarovalnina znaša komaj polovico.

20.000 Din škode trpi Rudolf Lorber, posestnik v Spodnjem Jakobskem dolu v Slov. goricah, ker mu je uničil ogenj s slamo krito gospodarsko poslopje.

Ne puščajte otrok samih! V Paričjaku pri Slatina-Radenci je padla dveletna hčerkica zakoncev Klemenčič v komaj nekaj centimetrov globoko mlako in je utonila. — V Murščaku je pustila dninara Jožefa Hvalec doma samo triletno štefko in se je podala na delo. Pri igranju na dvorišču je padel otrok v vodo, iz katere ga je potegnili mati po povratu že mrtvega.

Otrok utonil pri nabiranju brusnic. 17-mesečni Franček Piber iz Mahovec v Apaški kotlini je obiral ob potoku brusnice. Mati je odhitela od otroka v hišo po milodar za berača. V nezavarovanem času je padel fantek v potok in utonil.

Dve smrtni nesreči z lovsko puško. V Zavrhu v občini Korena pri Sv. Barbari v Slov. goricah je vzel pri Žmavčevih 7-letni Stanko iz zaklenjene omare staro puško. Nesreča je hotela, da je otrok ravnal s starim kresom tako neprevidno, da je zadel naboj smrtno njegovega triletnega bratca. — V Javorju pri Ljubljani se je 16letni posestnikov sin Pavel Kuhel napotil v gozd z nabito lovsko puško. Na poti je maletel na nekaj psov, ki so se spopadli. Zamahnil je s puško, da bi pse razgal, puška pa se je po nesrečnem naključju sprožila in naboji so ga zadeli v trebuh. Hudo ranjenega mladeniča so takoj poslali v ljubljansko bolnico, kjer je poškodbam podlegel.

Smrtna nesreča starega posestnika. — 74letni Anton Jelen, posestnik v Sedlaškem v Halozah, je na poti proti domu v temni noči padel v 2 m globok obcestni jarek in obležal mrtev.

Zabodljaj v prsa po nesreči in neprevidnosti. Franc Kolšek, posestnik, in 25letni posestnikov sin Ernest Bošnjak, oba iz Podvrha, sta se vračala iz Braslovč proti domu. Kolšek je hotel Bošnjaku pokazati zabodljaj z nožem. Zamahnil je v vinjenosti tako nerodno, da je zadel Bošnjaka v levo stran prs in je moral zabodeni v celjsko bolnico.

Veliko opustošenje po toči. Suhodol, vinogradni pas med Špitaličem in Ločami v smeri od Sv. Uršule v Dramljah proti vzhodu, je zadela zadnje dni huda vremenska nesreča. Toča je zabila te kraje tako, da je še ležala tretji dan po nesreči v senčnih legah. Komisija je ugotovila, da je vzela 23 posestnikom toča vse pridelke in 10 posestnikom pa vinograde. Škode je dobrega pol milijona. Prebivalci so ob živež ter krmu in jim bo morala priskočiti na pomoč banska uprava.

S tovornim avtomobilom v hišo. Dne 17. junija se je vračal iz Ljubljane v Ptuj tovorni avto Rudolfa Tonejca. Ko je došel avtomobil do Pondorja pri Vranskem, je odpovedalo šoferju krmilo. Avto, ki je vozil s precejšnjo brzino, je podrl drevo in je zadel v pročelje Drabežve hiše. Hiša se je stresla, da se je zdrobilo več šip in je v notrajnosti padel s sten omet, avtomobil se je poškodoval, šoferju se ni zgodilo nič, edina ženska, ki se je zraven vozila, se je močno prestrašila.

Vsled udara strele je zgorelo na Dolu pri Hrastniku gospodarsko poslopje Al. Klemenca. Mladi gospodar ima 15.000 Din škode, ki jo deloma krije zavarovalnina.

Družinski oče ubit od električnega toka. Pri Trzinu v bližini Ljubljane je ubil 16. t. m. električni tok ob priliki barvanja drogov Mirka Matičiča, 38letnega delavca Kranjskih deželnih elektrarn iz Doba pri Domžalah. Smrtno ponesrečeni zapušča ženo in štiri otroke.

Strela ubila delavca. Dne 19. junija popoldne je divjala nevihta po okolici Rakke. Pri Čebavcu na Uncu so gradili nov kozolec. Radi hude ure so morali delo prekiniti in so brželi vedrit. Naenkrat pa je udarila strela in ubila delavca, po domače šenteka iz Cerknice, drugega pa je omamila. Tudi na kozolecu je vsled udara precej škode.

Silovito neurje s točo je hudo udarilo Rajhenburg in okolico. Nevihta je razsajala dve uri in tako hudega vremena ne pomnijo v tamošnjih krajih niti najstarejši ljudje. Škoda vsled naliva, viharja in toče je ogromna.

Nesreča motociklista. V št. Vidu pri Ljubljani na nevarnem križišču je zadel podporočnik Ratomir Cirkovič z motornim kolesom ob avto. Oficir si je zlomil nogo in so ga prepeljali v vojaško bolnico v Ljubljano.

Nevaren udarec konjskega kopita. 12letni kmečki fant Janez Cerar od D. M. v Polju pri Ljubljani je šel s svojim očedom na travnik pri Dobu. Ko je peljal dečko konja napajat, ga je eden brcnil v

»Sama sem čula, ko sta rekla, da je to malo, kar zahtevate za les, in če se jima posreči, da še kaj zbijeta, bo to imenitna kupčija.«

»Govorila sta vendar po madžarsko ali po nemško!«

»Po madžarsko, drugače bi ne bila govorila vpričo mene.«

»Kaj, ali razumeš po madžarsko?« jo je vprašal napol posmehljivo, napol radovedno.

»Da, da,« je odvrnilo dekle, »znam malo, razumem pa vse.«

»Kje si se naučila?«

»Saj sem bila na Madžarskem.«

»Kje pa?«

»V Veliki Kaniži, v Monostru, v Sombathelju.«

»Pa po nemško tudi znaš?«

»Po nemško pa znam. Po hrvaško tudi.«

Pavla je povedala to tako, da se je videlo, kako ji dobro de, da se lahko pred kom postavi. Tudi Ravnjak je znal nemški in hrvaški, tudi nekaj malega po madžarsko je znal. Zato je Pavlo kar preizkusil in hitro uvidel, da ga dekle daleč prekaša in da se res sme postaviti. Nekaj časa jo je gledal, kakor da jo prvič vidi, in se ji ni mogel načuditi. Potem se je spomnil Madžarov in se urno vrnil k njima. Postavil jima je zdaj tako visoko ceno, da se je kup takoj razbil.

Deset dni nato je bil Ravnjak s posli zgoraj pod gozdom; spravljali so steljo. Pavla je delala tik pri lesi. Nenadoma pa je pritekla vsa iz sebe na travnik h gospodarju, ki je pravkar odkopaval neke korenike, se oklenila njegove roke in tresoča se od strahu zakričala:

»Pomagajte mi! Branite me! Spet je tu.«

»Kdo pa za božjo voljo?« je vprašal Ravnjak.

»Baša — Mirko — strašni!«

»Kdo je to?«

»Poglavar ciganov. Uloviti me hoče in potem me bo ubil.«

»Uloviti? To si bo premislil. Če le poskusi kaj hudega, mu zdrobim kosti.«

Otresel se je dekleta in poslal dva hlapca v gozd, naj pogledata in naj, če moreta, potepuha primeta. Precej časa je minilo, preden sta se vrnila; dejala sta, da ni o kakem ciganu ne duha ne sluha in da se je moralo Pavli sanjati. Dekle pa je zatrjevalo:

»Nene, videla sem ga. Kakor kaki zveri, tako so se mu bleščale oči, ko je prežal v grmovju. Na prvi pogled sem ga spoznala.«

Ves dopoldan se je držala Pavla gospodarja in se ni ganila iz njegove bližine. Venomer se je ozirala proti gozdu in bila vsa v strahu. — Enkrat ji je dejal Ravnjak:

Iskovale neguša, nesrečavale. Sovraštvo med posameznimi poglavarji je bilo toliko, da bi se bili sprili in spoprijeli na pragu cesarjeve palače. O cesarskih gradovih v Gondarju pripovedujejo, da so pri pozidavi cesarji dali med kamenje zlato in omet so mešali z oljem. Gondar je za Abesince pravo čudo. Začetkom 17. stoletja je bil Gondar abesinska prestolnica do časa neguša Teodorja II., ki se je po zgubljeni bitki z Angleži pri Magdali ustrellil.

—
Četniska vojna v Abesiniji.

Iz luke Džibuti ob Rdečem morju javljajo: Med italijansko in francosko vlado je že skle-

sence, da so ga izročili v nevarnem stanju v ljubljansko bolnico.

Smrtna nesreča stavbinskega delavca. V Ljubljani na Cigaletovi ulici zidajo novo večnadstropno hišo. Po nesreči je padla polna in težka maltarica z odra v II. nadstropju na glavo 28letnemu delavcu Ignacu Boršiču iz Desiniča na Hrvaškem. Teža z visočine mu je tako razbila lobanjo, da je kmalu po prepeljavi v bolnišnico izdahnil.

Razne novice.

Velika pridobitev za severno mejo. Banovina ima na severni meji v Svečini lepo posestvo. Finančni minister je dovolil banovini najetje 1.206.000 Din posojila za preureditev gradu v Svečini za kmetijske potrebe gospodarske šole. Posojilo bode vzeto iz banovinske hranilnice.

Stoletnica šole. V nedeljo dne 28. junija bodo slavili v Stogovcih pri Apačah 100-letnico šole. Šola v Stogovcih je bila ustanovljena že leta 1800 in nastanjena v zasebni hiši. Prvi učitelj je bil vpokojeni nadrednik in je bil pouk dostopen le premožnejšim. Na pobudo župnika Litinega iz Apač so se začeli Stogovčani zanimati za gradnjo šolskega poslopja. Prebivalci so pozidali z brezplačnim delom novo šolo, ki je pričela s poukom leta 1836. Šola je danes štirirazredna in v treh se poučuje tudi nemščina.

Nenadna smrt. V noči na zadnjo nedeljo je umrl na svojem domu v Radencih bivši poslanec in župan g. Jakob Zemljič. Zadela ga je srčna kap v starosti 63 let. Znan je bil kot dober gospodar. Svetila mu večna luč!

Zagonetna smrt. Raznašalec kruha Jožef Smigovec je našel v Ploderšnici v Sl. goricah v postelji mrtvega in z veliko rano na desnem senu 45letnega posestnika Karola Verbošta. Rajni je živel na svojem posestvu samotarsko življenje. Orožniki so uvedli preiskavo in so našli v Verboštovih hlačah 1398 Din. Mogoče gre za zločin roba ali maščevanja, ali pa se je Verbošt v vinjenosti pri padcu poškodo-

val in umrl vsled posledic udarca. Sodna komisija bo že dognala vzrok smrti.

Podgana pižmarka se širi. Tekom treh tednov so v bližnji okolici Maribora pet podgan pižmark deloma ubili, deloma postrelili in eno so ujeli celo živo in je na vpogled v mariborski gozdarski šoli. Ta pojav je dokaz, da se ta ameriška škodljivka tudi pri nas širi. Dolžnost vsakega je, da vsako pižmarko takoj ubije. Pižmarke lovijo po Kanadi radi kožuho-vine, ki pa daleč ne odtehta ogromne škode, katero povzroča ta nenasitni glodalec.

Regulacija Mure. Po poročilih iz Belgrada bodo izpopolnili regulacijo Mure med tovarno za lepenko na Sladkem vrhu in med Apačami. Regulacijska dela bodo izvršena samo ob desnem bregu, ker levi spada pod Avstrijo. Proračun znaša 900.000 Din. Delo je prevzela za 862.000 Din ljubljanska tvrdka Iv. Ledl.

Pri lenivosti črevesja,
črevesnemu katarju, obolenju danke, odstrani naravna

FRANZ-JOSEFOVA
grenčica zapako dolnjih organov dobro in naglo.
Mnogoletne izkušnje uče, da uporaba

FRANZ-JOSEFOVE
vode odlično regulira funkcije črevesja.
Og. L. rug. S. br. 15.485/35

Slovesna blagoslovitev vogelnega kamna za novo cerkev Kristusa Kralja v Hrastniku. Škof dr. Ivan Tomažič je ob navzočnosti 4000 glave množice v Hrastniku slovesno blagoslovil vogelni kamen za novo delavsko cerkev Kristusa Kralja.

Naplavljena utopljenca. Pri Dobovi je naplavila Sava truplo 20—30letne ženske. Utopljenka je imela na sebi samo srajco in je močne postave. — Neznane utopljenke so potegnili delavci iz Save pri Litiji. Neznanec je star 35 let in je bil oblečen v sivo-modro črtasto obleko, imel je obute pollakaste čevlje in je srednje-močne postave.

Učna doba v državni pietarski šoli v Ptujju je tri šolska leta. Šolsko leto prične 1. septembra. V prvi razred se sprejemajo učenci obojega spola, ki so dovršili vsaj dva razreda srednje ali meščanske šole, ali šest razredov (letnikov) osnovne šole in imajo najmanj 12 let starosti. Prijave, kolekovane s kolekom 5 Din, je vpsolati vključno do 3. septembra. Vsak prijaviteljenec dobi pismeno rešitev o sprejemu.

Solsko leto državne nižje gozdarske šole v Mariboru se bo pričelo dne 1. oktobra t. l. Novo vstopajoči gojenci se bodo sprejemali le v enoletni tečaj. Sprejetih bo do 12 gojencev. Pouk bo v tem tečaju trajal 10 mesecev in sicer od 1. oktobra do 31. julija 1937. Za sprejem v ta tečaj se zahteva z dobrim uspehom dovršena osnovna šola. Promet z osnovno-šolsko izobrazbo bodo morali s sprejemnim izpitom dokazati, da imajo zadostno znanje v osnovnih šolskih vedah. V navedeni tečaj se bodo sprejemali predvsem oni kandidati, ki imajo že nekaj gozdarske prakse, nadalje sinovi malih, velikih in srednjih gozdnih posestnikov, ki ostanejo doma kot gospodarji, in slednjič ostali, ki imajo veselje do gozdarske stroke. Kandidati, stari pod 16 in nad 24 let, se ne bodo sprejemali. Šola je združena z internatom. Oskrbnina za internat znaša mesečno 500 Din. Pridnim in siromašnim prosilcem se bodo dovolila po možnosti do polovice prosta mesta, toda ne pred koncem prvega polletja šolskega leta. Prošnje je vložiti najkasneje do 20. avgusta 1936 pri upravi šole, ki daje vsa potrebna pojasnila. Po tem roku vložene prošnje se ne bodo več upoštevale.

Dr. Kapralev, banovinski zdravnik, Marija Snežna, za čas dopusta od 24. VI. do 24. VII. ne ordinira. 792

Dr. Klara Kukovec ordinira zopet Krekova ulica 18. 744

Obžalovanja vredni slučaji.

Tri nabiralnike izpraznil. V cerkvi sv. Jožefa v Studencih pri Mariboru je v noči 17. t. m. izpraznil neznan vlomilec tri nabiralnike.

Težko ranil očeta. V Jedlovniku pri Zg. Sv. Kungoti je bil posestnik Ivan Vičar od lastnega sina težko ranjen z nožem.

njena pogodba glede skupne izrabe edine abesinske železnice od Džibuti do Addis-Abebe. Potniki, ki prihajajo iz Addis Abebe, pripovedujejo, da se zbirajo Abesinci mnogoštevilno v pokrajinah, ki niso zasedene od Italijanov. Ras Desta in ras Imru sta nabrala več tisoč vojakov in vodita proti Italijanom četniško vojno. Podkralj general Graziani je odpisal v pokrajino Godscham dve brigadi, ki bi naj tamkaj vzpostavili red ter mir. Ras Gursa se je udril 80 km od Addis Abebe z 10 tisoč Abesinci, s katerimi hoče ogroziti abesinsko prestolico.

Pregnanti neguš so trudni, da bi dobili do-

»Pomiri se, Pavla, in ne boj se! Jaz te bom branil; nič se ti ne more zgoditi. Dokler si naša, ti ne sme nihče kaj storiti.«

»Vse žive dni ostanem vaša,« je dekle s solzami reklo; »rajši umrem, ko da bi morala z Raven.«

Dva dni potem je obiskala Jerca Ravne in povedala, da so orožniki tistega cigana prijeli in zaprli; na čuden način pa, ki ga nihče ni mogel pojasniti, je ponoči ušel in izginil, ko da se je v zemljo udril.

IV.

Bil je lep, topel večer v juniju. Vrhovi so še žareli v soncu, v dolinah je bil že mrak. Pičel streljaj od Osoj, tam pri Osojniškem križu, sta stala dva moža. Prvi je bil Martin Osojnik, osojški gospodar, široko plečat mož blizu šestdesetih let, z dolgo častljivo brado, z očmi pa boječimi in čudno prežeciimi. Drugi je bil za kakih deset, petnajst let mlajši, z rdečimi lasmi in tudi po surovem licu rdeče kosmat, z ušesi, ki so mu štrlele od glave kakor risu, in za dobro glavo manjši od Osojnika. Ime mu je bilo Silvester, rekali pa so mu povsod: Lisjak. Videz je bil, da sta se moža pravkar srečala, kajti Osojnik je s svojim godrnjavim basom vprašal:

»Odkod te je prineslo in kaj iščeš na Bistrici?«

»Preveč sprašuješ,« je odvrnil Lisjak drzno; »na drugo ti bom odgovoril. Služit bi rad šel kam,

ker mi manjka drobiža. Vse žepe mi obrni, še pare ne najdeš!«

»Služit — hm! Moral mi boš že na prvo tudi odgovoriti, da vem, kje si zdaj služil.«

»Hehe — pri zelo velikem gospodu — da, pri najvišjem gospodu — da, samega kralja sem služil, res, nikar v kaki imenitni hiši in delo tudi ni bilo posebno imenitno... metle sem vezal, koše pletel, hehe.«

»Aaa — torej si res sedel! Saj je prišlo nekaj na občino. Sreča, da sem bil jaz za župana in nisem nikomur nič črnil.«

»Prav je bilo in pametno tako.«

»Kako dolgo si bil zaprt?«

»Ni bilo dolgo. Dve leti in pol.«

»Hudimana, tedaj si moral pa že bolj kaj napraviti.«

»Kaj še! Za kratek čas sem se na Poljanskem stepel in sem takega poljanskega telebuna z nožem med rebre pošegetal.«

»Tako, tako... Hm, potem ne bo lahko priti kam pod streho.«

»Zaradi tega ne bo težko; saj ne vejo vsi ljudje zato. Težava je le, ker zdaj sredi leta gospodarji že imajo svoje ljudi.«

»Ali si že poprašal kje?«

Mlad kmečki fant si vzel življenje. V Selcah pri Sp. Voličini v Slov. goricah so našli v hlevu obešenega na tram za kravjo verigo 24letnega kmečkega sina Fr. Šilca. Fant je bil že dalje časa otožen in sam zase.

Žalosten pojav. V bližini brvi v Nemšavcih so našli obešenega 14letnega pastirja Jožefa Habjaniča iz Radomerja v občini Kamenščak.

Vlom v blagajno — plen 5 Din. Na Cvetu pri Ljutomeru je odprl neznanec s ponarejenimi ključi poslovne prostore hranilnice ter posojilnice, ki se nahaja v samotnem posloppu posestnika V. Boroviča. Železne blagajne se je lotil z raznim orodjem, jo je navrtal in skozi luknje je odprl ključavnice. Truda ga je precej stalo, predno je lahko segel v notrajnost blagajne, iz katere je privlekel in odnesel — 5 Din.

Prijet požigalec. Dne 8. marca je pogorela v Malem vrhu na Ščavnici v Slov. goricah viničarija na Kurnikovem vinogradnem posestvu. Ker je dobival Kurnik pred in po požaru grozilna pisma, se je zanimalo za zadevo orožništvo. Žandarji so izsledili požigalca v osebi Rudolfa Prikl, ki je obdolžitev priznal.

Po krvavem spopadu prostovoljno v — smrt. Lovski paznik Vinko Zadravec je naletel v lovišču graščaka Djordjeviča v Ormožu na divjega lovca, v katerem je prepoznal gotovega Franca Štiberca. Med obema je prišlo do spopada. Štiberca je iztrgal pazniku puško in je oddal nanj strel in ga je obstrelil na roki. Pri poskusu oddaje drugega strela je orožje odreklo. F. Štiberca je pobil Zadravec s puškinim kopitom do nezvesti in je bil sam prepričan, da ga je ubil ter je zginil. Zadravec je imel še toliko moči, da se je zavlekel domov. Orožniki so začeli zasledovati divjega lovca, za katerim je manjkala vsaka sled. Dne 17. t. m. predpoldne so našli delavci na bližnji njivi Štiberca mrtvega. Očividno si je vzel na čuden način življenje v prepričanju, da je ubil paznika. Na levo roko in desno nogo si je ovil žico, katero je pognal na falski vod proti Va-

raždinu. Električni tok ga je ubil pri priči. Zadravec se zdravi v ormoški bolnici in mu že gre na boljše.

Nasilnost brez primere. Družina posestnika Babulča v Pečjem pri Poljčanah je doživela zadnje dni izreden slučaj nasilja. Pijan človek je vdrl v hišo in se je obnašal nasilno napram gospodarju, njegovi ženi in še neki drugi ženski. Konečno je pograbil obe prestrašeni ženski, ju je posadil na ploščo podkurjenega štedilnika in zginil.

Zaprto pod sumom krvavega zločina. V vasi Šmartno ob Savi ne daleč od Ljubljane je zginil v noči po prazniku sv. R. Telesa 28letni kmečki fant Viktor Marn. Ljudski glas pravi, da se Viktor ni razumel s svojim tri leta starejšim bratom Alojzijem, ki je gospodar na domačiji. Ker so ljudje govorili, da gre v tem slučaju za zločin, so orožniki prišli in predali v zapore v Ljubljano Viktorjevega brata Alojzija. Preiskava bo že dognala, če je Alojzij, ki taji vsako krivdo, kriv ali ne.

Bodoče matere

morajo skrbeti, da se izognejo vsaki lenivosti prebavi, posebno zapeki, z uporabo naravne

FRANZ-JOSEFOVE
grenčice.

FRANZ-JOSEFOVA

voda se lahko pije in deluje v kratkem času brez neprijetnih pojavov.

Ogl. reg. S. br. 15.485/35

Roparski napad — hitro prijet zločinec.

V vasi Dolž na Dolenjskem se je odigral v zidnici roparski napad na bogatega posestnika in živinskega prekupca 67letnega Ivana Zelinger. Zelinger je imel kosce in se je podal v svojo zidnico v Tančnem dolu zjutraj po vino. To priliko je uporabil ropar, kateremu je bilo znano, da ima Zelinger vedno pri sebi precej rejeno listnico. Ko je Zelinger natakalo vino, ga je napadalec tako obdelal z ročico po glavi in rokah, da se je skoraj mrtev zgrudil. Ropar je zginil z listnico, v kateri je bilo

42.520 Din. Ker očeta ni bilo domov z gorice, so ga šle hčere iskat in so ga našle pobitega v zidnici. Prihiteli so tudi drugi in so začeli Zelingerja oblivati z vodo. Starec se je toliko zavedel, da je izpovedal ime tolovaja. Gre za sovaščana Janeza Gredenca, ki je priženjen v Kamniku in je prišel v Dolž na obisk. Ljudje bi bili roparja linčali, da ga ni odvedla žandarjska patrulja. Smrtnonevarno poškodovanega Zelingerja so prepeljali v bolnico usm. bratov v Kandijo pri Novem mestu.

Obračun z razbojniškim kaznjencem. V kaznilnici v Sremski Mitrovici je dne 19. junija na večer ubil zloglasni hajduk M. Babič paznika Čalugdžiča. Pozneje so pazniki morali ustreliti nasilnega razbojnika.

Slovenska Krajina.

Sobota. G. Čížek Gustav, učitelj v Soboti, je bil odlikovan od Rdečega križa za svoje zaslužno delo na polju ljubezni do bližnjega. Čestitamo! — Dne 19. junija se je vršil samarijanski sestanek Rdečega križa v Soboti ob 18. uri v posloppu osnovne šole. Predaval je sanitetni sreski referent g. dr. Albin Gregorc. Sestanka so se udeležili vsi diplomirani samarijani in samarijani-gasilci. — Za nabavo rešilnega avtomobila je darovala občinska hranilnica v Soboti znesek 1000 Din. Ta velikiodušni dar je odjeknil zelo dobro med prebivalstvom. Ko bi le imela ta hranilnica mnogo naslednikov!

Sobota. S 1. julijem nas zapusti g. dr. Kelenc, ravnatelj Martinišča in hatehet na gimnaziji. Bil je priljubljen tako med inteligenco kakor tudi med priprostim ljudstvom. Za njim vsi žalujejo, posebno pa dijaštvo v zavodu in na gimnaziji. Prestavljen je v Split, kjer bo tudi ravnatelj.

Sv. Sebeščan. V nedeljo dne 14. junija smo blagoslovili naš farni križ, ki je izdelan res zelo lepo. Zidarska dela je izvršil domačin g. Horvat, naš zvesti naročnik. Ljudi se je zbralo zelo veliko, procesija je bila dolga skoraj kot na Telovo. Prišlo je tudi dosti protestantov. Križ stane skoraj 2000 Din in se stroški krijejo z milodari. — Andrejčeva žena je skočila iz voza, zlomila nogo in zdravniki v Soboti imajo malo upanja, da bi ostala pri življenju.

»Že na kakih dvajsetih krajih; pa nikjer ni bilo nič. Tedaj sem pricotal sem na Bistrico, ker sem si dejal, da me bo Osojnik gotovo vzel — moral vzeti.«

»Kaj moral?!« je zagrmel Osojnik s svojim basom. »Tako mi nikar ne govori! Če ne, me boš razkuril —!«

»Hehehe! Tedaj pač lepo prosim,« se je posmehoval Lisjak. »Vsakega dela se primem, prav vsakega, če ga le plačaš.«

Osojnik je nekoliko preudarjal, potem je zabundal:

»Jeseni se mi bo volar oženil. Takole o šmartinjem bi mogel nastopiti.«

»Kaj naj počnem do jeseni? Leto je dolgo. Prositi ne maram, krasti ni varno — suh pa sem ko slama na strehi.«

»Hm, hm, hm, ko bi poselske bukvice imel, bi se morda še dalo kaj narediti. Pa jih seveda nimaš, jih ne moreš imeti.«

»Pa jih imam in še nove so,« je rekel Lisjak.

Res je potegnil zmečkano poselsko knjižico iz žepa in jo podal Osojniku, ki jo je skrbno pregledoval. Bila je popolnoma v redu. V njej je bilo Lisjakovo ime: Silvester Gril, pečat občine vogljanjske in lepo spričevalo o hlapčevi zvestobi, zanesljivosti in pridnosti, pod tem pa podpis Kogelnikov v Vogljah na Poljanskem. Osojnik je zmajal in začuden vprašal:

»Kako si prišel do teh bukvic, ko si pa rekel, da si bil zaprt?«

»O, pri županu v Vogljah jih je cel kup; ni nobena reč, ene ali druge izmakniti. Lepo spričevalo ti pa napiše vsak potepuh, ki ga na cesti srečaš in mu daš za polič vina; seveda, povedati mu moraš, kaj naj napiše. Vidiš, kako ti vse po resnici povem, hehehe.«

»Ali — ali, če te s ponarejenimi bukvicami zalotijo, te vtaknejo še za kako leto v luknjo.«

»Kako naj me zalotijo? Sicer pa imajo gorjanski kmetje rajši gnili sir kakor mladega. In do Vogelj je več ko deset ur daleč.«

Osojnik se je zamislil. Čez nekoliko časa si je oddahnil in dejal:

»Silvester, rekel bi, da prideš ravno prav. Vem, kam pojdeš. Ravnjak je za kakim koscem spraševal; dozda ga še ni dobil.«

»Vraga, na Ravne ne grem. Tam so mi presveti. Ne maram, da bi si jezik ožulil od same molitve. Pa v cerkev vsak praznik, vsako nedeljo: podplate bi dobil na kolenih.«

»Tako hudo ni. Sicer pa, če sam vrag v cerkev hodi in tam pri pevcih na koru meh goni, boš že ti tudi vzdržal,« se je Osojnik košato zarežal.

»Ne verjamem, da bi me Ravnjak vzel.«

(Dalje sledi.)

voljenje za bivanje v Svici.

Najboljša reklama

za trgovce, obrtnike in zasebnike
so lepe tiskovine,

kakor n. pr. pismeni papir, zavitki, računi, memorande, dopisnice, letaki, lepaki, barvotiski, večbarvne razglednice in priporočilnice

ki jih izvršuje

v najmodernejši izpeljavi, hitro in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila

v Mariboru, Koroška c. 5

Stanje pridelkov. Vseskozi se nimamo pritoževati nad stanjem našega polja. Kljub velikemu deževju je ostalo na poljih dobro. Rž zori in bo kmalu žetev. Ječmen je v setvi. Pšenica kaže lepo. Splošno sodeč, bo letina dobra. Travniki so letos obilni. Vreme v zadnjih dneh nam je pomagalo spraviti seno v skednje in na hleve. Krompir raste lepo, tudi koruza in fižol. Vrtovi kažejo lepo. Le eno je, če bo dolgo brez deževja. Ovlažitev njiv bi bila kaj kmalu potrebna, ker je naša zemlja kaj rada hitro suha in razpokana. Upajmo, da nam bo ljubi Bog ugodil.

Poljar v mlinu. V Genterovcih je v noči nastal ogenj v strojnihi parnega mlina Ludvika Rohlica. Hitro pribreželi gasilci in domačini so preprečili, da ni bil upepeljen celi mlin, ki predstavlja milijonsko vrednost. Zgorela je streha, poškodovani so nekateri stroji in znaša škoda okrog 40.000 Din.

Sport v Slovenski krajini. Poleg drugih krajevnih sportnih klubov, kakor je lendavski, se je posebno lepo razvil SK Mura v Soboti. Dne 28. junija bo slavil ta klub svojo 12letnico, odkar obstoja. Znano je, da je ta klub bil v gotovih časih zelo dober. Ob 12letnici se je klub zopet začel dvigati. Poleg raznih koristnih stvari je klub sedaj pripravil za svoje sportne nastope lep sportni stadion, ki bo nosil ime blagopok. viteškega kralja Aleksandra I. Zedinitelja. Slovensna otvoritev stadiona se bo vršila pod najvišjim pokroviteljstvom Nj. V. kralja Petra II. S tem je klub dosegel najvišje priznanje za svoje 12letno delo. Spored proslave bo zelo obširen. Predsedstvo, in sicer častno, tvorijo: ministrski predsednik dr. Stojadinovič, ministri: dr. Korošec, general Marič, dr. Krek, dr. Rogič, ban dr. M. Natlačen, poslanec Benko in župan Sobote o. Hartner.

Nekaj številč v pogled in premislek!

Da ne bomo vedno govorili samo o naši »Karitas«, naj bo na tem mestu povedano nekaj besed o »Karitas« v Avstriji, o »Karitas« v dunajski nadškofiji.

Karitas v Avstriji in dunajski nadškofiji bo drugo leto obhajala desetletnico svojega obstoja. V življenju je torej razmeroma malo let, toda za seboj ima bogato zgodovino. Poglejmo le nekaj številč, ki nam bodo povedale več, ko dolgi članki.

Karitas v dunajski nadškofiji uživa veliko zaupanje, kar je razvidno zlasti iz naraščanja njenih zavarovancev. Na primer leta 1933 se je pri njej zavarovalo 12.469 oseb, l. 1935 pa 23.063 oseb. Med zavarovanimi je tudi dunajski nadškof kardinal dr. Innitzer. On je obenem tudi član kuratorija.

V navedenih dveh letih je umrlo 3165 zavarovancev in je Karitas njihovim domačim izplačala 918.475 šilingov (okrog 7 in pol milijona Din). V vseh letih obstoja je umrlo 8000 zavarovancev in je bilo izplačano 2 in pol milijona šilingov (okrog 20 in pol milijona Din).

V celi Avstriji je bilo med zavarovanci pri Karitas 40.000 smrtnih slučajev in je Karitas izplačala v teh slučajih 9 milijonov šilingov — okrog 72 milijonov dinarjev — zavarovalnine.

Številke govorijo. Povedo to, da je imela smrt tudi med zavarovanci Karitas bogato žetev. Povedo pa tudi to, da je bilo na tisoče družin ob smrti svojcev rešenih najhujših skrbi, ker jim je bilo z izplačano zavarovalnino omogočeno kritje pogrebnih in drugih stroškov.

In še nekaj povedo številke! Vsakemu toplo priporočajo, naj čim prej zavaruje sebe in svojce pri Karitas, da tako reši sebe in njih velikih skrbi.

Obrnite se na domače zastopnike ali na vodstvo Karitas v Mariboru, Orožnova ulica 8, in se zavarujte!

Jakobski dol. Prostovoljna gasilska četa pri Sv. Jakob v Slov. goricah priredi v nedeljo dne 5. julija, na prostorih tov. Ketiš Franca v Sp. Jakobskem dolu veliko veselico ob 15. uri. Čisti dobiček je namenjen za nabavo gasilskega orodja. Ker je naš lepi Sv. Jakob lepa izletna točka, vabimo zlasti Mariborčane in domačine, da se naše gasilske prireditve v čim lepšem številu udeležijo!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Kaučević Anton v Apačah si je kot gospodinjjo privedel v hišo vrla mladenko Marijo Mohorko. Že prej so se poročili: Kranjc Janez z Marijo Obrecht, Mlakar Franc z Marijo Strmšek in Klajnšek Janez z Marijo Zajšek. Bog daj srečo! — Lepo slovesnost so doživeli naši otroci dne 17. t. m.: 64 svatov Gospodovih, malih prvoobhajancev je v procesiji in z gorečimi svečami prikorakalo v hišo božje in obhajalo svoj presrečni dan. Marsikateremu odraslemu so ob tem pogledu vesel in žalostni spomini orogli oko.

Prihova. Poročil se je na Prihovi v sredo dne 17. t. m. Janez Pučnik, posestnik in predsednik tukajšnjega prosvetnega društva iz ugledne štrklove družine na Dobrovi z mladostno veselo nevesto Francko Zadek iz splošno spoštovane Poznetove hiše na Straži, župnije Cadram. Poroka se je žal morala vršiti na tihem, ker so straški fantje zahtevali od ženina celga jurja za prežo. Ali ni to krivična fantovska razvada, ki je vredna vse obsodbe?

Sv. Križ pri Belih vodah. Raz visoke gore žarijo kresovi, odmeva pokanje topičev, slovesno pritrkovanje zvonov vabi množice vernega ljudstva v našo lepo romarsko cerkev, pred znamenje sv. križa. Dne 5. julija se vrši lepa nedelja obenem s proslavo sv. Cirila in Metoda. Častilcem Slomškega pa bo na vpogled njegov rokopis z njegovo zadnjo pesmico v čast svetega križa, kot je ponatiskan v letošnji Mohorjevi knjigi: »A. M. Slomšek«. Na veselo svidenje!

Odprta noč in dan so groba vrata.

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. V nedeljo dne 14. t. m. je velika množica na zadnji poti spremila uglednega moža župnije, Janeza Drevenskega, iz Zgornjih Pieter. Preprost kmet, a poln umevanja za vsako koristno in zares dobro stvar. Zato je pospeševal in sodeloval v združništvu, bil dolgo časa v načelnstvu posojilnice ter cerkveni ključar farne cerkve in je povsod užival ugled in spoštovanje. Že pred več leti je radi obolelosti odločil javne službe, a še vedno je naročeval in rad čital naše liste »Slovenakega gospodarja«, »Slovenca« ter nabožne liste in se veselil vsega, kar je bilo v prid in v srečo naroda, Cerkev in države, tako zlasti še pred letom dni sprememba v naši notranji politiki. Zadnje leto mu je bolezen povzročala vedno več trpljenja, a vse je nosil vdan v božjo voljo in tako bil svoji ljubi družini in vsem lep zgled. Zato so bile zaslužene poslovljne besede domačega g. župnika ob odprtem grobu ter ve-

lika udeležba pogrebcev, katerim se je pridružil tudi bližnji rojak pokojnikov, preč. p. Gabriel iz Maribora. Naj bi rajnega lepi zgled našel mnogo posnemovalcev med našim moškim svetom! Njemu pa bodi Bog obilen plačnik za vse dobro ter tolažnik njegovi družini!

Gornjigrad. Dne 16. junija so zvonovi iz treh cerkva naznanili prežalostno vest, da je na Križu umrla po par dnevih težke boleznici posestnica Ivana Pečnik. Bila je žena našega uglednega moža in načelnika kmečke hranilnice. Pokojna je bila stara komaj 36 let. Bila je ugledna krščanska mati svojim otrokom, zgled vsem ženam in materam. To je pričal tudi njen pogreb, katerega se je udeležila ogromna množica ljudi. Pri odprtem grobu se je od rajne Ivane poslovil g. župnik Šlander ter orisal njeno lepo življenje. Rajna naj počiva v miru! Užaloščenim staršem, možu in otrokom pa naše iskreno sožalje!

Sv. Križ nad Mariborom. Zadnje nedeljo smo pri Sv. Križu otvorili v narodni šoli zelo važno higijensko napravo — šolsko kopalnico, kar je gotovo za to hribovsko vas velika pridobitev. Otvoritvi je prisostvoval šef Zdravstvenega doma iz Maribora g. dr. J. Vrtovec, ki je imel ob tej priliki zdravstveno predavanje in nam je na ljuden način predložil velik pohlen kopanja. Nato se je vršil ogled nove kopalnice, ki ima prihe in banjo s toplo in mrzlo vodo, ter je priključena na pred leti zgrajen občinski vodovod. Stroški celotne naprave so znašali 5000 Din. K temu je velikodušno prispevala banska uprava znesek 3000 Din in oba državna poslanca sreza Maribor levi breg gg. dr. I. Jancič in I. Janžekovič znesek 1000 Din. Delo se je izvršilo na pobudo in pod vodstvom aglinega našega župana Joškota Hlade in šolskega upravitelja Ivana Hlebec. Imenovanim velikim dobrotnikom ključ obmejni Sv. Križ: Naš narod Vam bo za to vedno hvaležen!

Sv. Jakob v Slov. goricah. V nedeljo dne 14. junija t. l., je naša šola priredila materinski dan združeno s šolsko razstavo dekliških in deških

ročnih del. Domačim je posebno ugajala razstava ženskih ročnih del, katere je nudila splošen pregled dela v tem šolskem letu in katere je pokazala, koliko truda so imele naše neumorne gđe. učiteljice Čekada, Kramer in Nest. Zato jim gre najlepša hvala. Posebno lepi so bili prtički in oblečke z narodnimi motivi poleg praktičnih del za vsakdanje življenje. Ta razstava je nadalje pokazala, kako lepo si lahko uredimo svoj dom in poceni. Tudi deška ročna dela, risbe in pismeni izdelki so bili zanimivi, ker je tudi ta razstava nudila splošen pregled šolskega dela. Nekateri risbe in zlasti pismeni izdelki so bili naravnost vzorni. Posebni oddelek so imeli naši srednješolci, ki so razstavili večino risbe. Popoldne po večernicah se je pa vršila materinska proslava. Naši najmlajši otročički so častili svoje mamice tako ganljivo, da pač ni ostalo noben oko suho. Za vso prireditev gre zahvala posebno tudi č. g. župniku, ki je krepko pomagal učiteljsvu orati to ledino. Saj je to bila prva razstava te vrste v našem kraju. Obisk je bil sicer nekoliko slab, kar pa je pripisati nujnemu delu domačinov, ki so izražljali ta dan za dela na travnikih in v vinogradih. Razstava se je vršila v nepravem času, ker je bil prej sv. misijon in sledijo Slomškovski prazniki. Prihodnje leto pa upamo, da bo materialni uspeh boljši.